

Възможности и разходи

Моите предишни статии бяха посветени на прегледа на това как пазарите работят чрез улесняване на общественото сътрудничество: обезпечаване на хората с информация и мотивация да преследват своите собствени предимства по начини, които най-добре създават възможности за другите. Моето ударение беше по-скоро върху гората, отколкото върху отделните дървета на икономическото разбиране. Сега аз ще започна разглеждане на някои от основните понятия, важни за прилагане на икономическото мислене към цялата човешка дейност. Започвам с алтернативните разходи.

Ограничения и възможности

Икономиката е наричана мрачна наука, защото изучава най-фундаменталния от всички проблеми - оскъдността. Заради оскъдността всички ние се сблъскваме с мрачната реалност, че има ограничения за това, което можем да правим. Без значение колко продуктивни ставаме, ние никога не можем да достигнем и да се наслаждаваме толкова, колкото бихме желали. Единственото, което можем да правим без ограничения, е да желаем повече. Заради оскъдността всеки път, когато правим едно нещо, ние непременно трябва да се откажем от извършването на нещо друго желано. Така че има алтернативни разходи за всичко, което правим и разходите се изразяват посредством най-ценната алтернатива, която е жертвана.

Но способността за проникване на разходите предполага, че мрачната реалност на ограниченията е само една страна на монета с една по-светла страна. Ограниченията на оскъдността създават разходи, само когато има алтернативи. Елиминирайте възможността за избор между алтернативи и няма никакви разходи. Ако, например, аз съм принуден да живея в определена къща, да върша определена работа, да се ожена за определена жена и да потреблявам определена група от стоки, аз не претърпявам никакви разходи, когато правя тези неща. Така че светлата страна на разходите са алтернативите, които ги създават. Разширете нашите алтернативи и разходите на всичко, което правим, се повишават.

Въпреки че обикновено разглеждаме разходите като нещо за избягване, всъщност сме по-добре, когато живеем в една икономика, където сме принудени да се изправяме срещу разходи за всичко, което правим. Аз лично може да бъда по-добре, ако мога да потреблявам продукти, без да има нужда да вземам предвид техните разходи, защото мога да ги прехвърля на други. Но всяко предимство, което мога да реализирам, би било повече от компенсирано, ако другите могат да игнорират разходите за техните дейности и да ги прехвърлят към мен. В резултат ще ни липсва информацията и мотивацията да избираме мъдро. Само когато разходите от избора са налагани върху онези, които правят този избор, можем най-добре да използваме наличните алтернативи.

Това е един начин за обясняване на предимствата на пазарните цени. Цените, които хората плащат на пазара, отразяват алтернативните разходи от техния избор. Вие не можете да купувате една стока или услуга на свободния пазар за по-малко отколкото останалите желаят да платят за нея или за по-малко от сумата, похарчена да се произведе тя, което е една важна част от общественото сътрудничество, което се проявява при пазарните сделки.

Специални интереси не искат разходите да се вземат под внимание

За нещастие много икономически решения се правят не в пазарната система като отговор на пазарните цени, а от правителствата в отговор на политически съображения. Това създава възможности за политически influentialните да добият ползи, платени от цялото общество. Неизменно, тези, търсещи политически ползи, омаловажават разходите с надеждата да оправдаят по-големи разходи; те често твърдят, че някои неща са толкова важни, че разходите не трябва дори да се вземат под внимание.

Учителите твърдят, че образованието е твърде важно, за да се разглежда от гледна точка на разходите; еколозите твърдят, че спасяването на земята е толкова необходимо, че екологичните програми трябва да се прилагат независимо от разходите; получателите на субсидии за медицински изследвания твърдят, че човешкото здраве е по-важно от всякакви глупави съображения за разходи; а хората, подпомагани от Националната фондация за изкуствата, претендират, че ценността на “изкуството достига до самата същина на това, което означава да бъдеш човек” и е “замърсявано, когато се сравнява с долари и центове” (Това е близка перифраза на една позиция за финансирането на изкуството, която чух по Националното обществено радио).

Всички тези изявления са най-добре разбирани като опити на организирани групи да получат повече обществени пари. Да се вземат под внимание разходите няма нищо общо с преувеличаване на важността на парите. Парите доставят един удобен начин за изразяване на разходите, но парите не са разходи за нищо. Когато аз оставям една десет доларова банкнота, за да платя за храната, парите може да изглежда, че са разходи, но истинските разходи са алтернативните разходи – субективната стойност, от която се отказвам чрез харчене на парите за храна, а не за най-ценната алтернатива.

Глупави претенции

Да се претендира, че не трябва да вземаме под внимание разходите за правене на някои неща, е еквивалентно на претендиране, че трябва да правим тези неща без разглеждане на алтернативите. Това, че толкова прозрачно глупава претенция продължава да се използва при защитата на специални интереси илюстрира силата на измамата над логиката в политическия дебат. Невзимането под внимание на алтернативите на нещо би имало смисъл, само ако то винаги е по-ценно от всичко останало. Но това означава, че ние трябва да посветим всичките си ресурси на това единствено нещо. Ако наистина беше истина, че добрата оркестрова музика, например, е толкова ценна, че разходите не трябва да се вземат под внимание, тогава всеки трябва да ходи бездомен и гладен и гол и да прекарва цялото си време в слушане на оркестри. Това очевидно е глупаво, но не по-глупаво от претендирането, че нещо е толкова важно, че е неподходящо да се вземат под внимание разходите за него.

Докато две или повече групи претендират, че техните програми трябва да бъдат финансирани без разглеждане на разходите, релевантността на разходите е очевидна. Обучението на нашата младеж и лечението на заболяванията не могат и двете да са твърде важни, за да се вземат под внимание разходите, не и в един свят на оскъдност. Разходът за правене на повече за образование на нашата младеж е правенето на по-малко за лечение на заболяванията и обратно. Да се игнорира разходът на едното е да се третира другото като недостойно за сравнение.

Разбира се, реалността на оскъдността и алтернативните разходи, които резултират, влизат в политическия процес, независимо от реториката на специалните интереси, подценяваща разглеждането на разходите. Сравнения трябва да се правят между конкуриращи се алтернативи, така че алтернативните разходи се вземат под внимание в политическия процес. За нещастие, несъвършенствата и предубежденията в политическия процес пречат алтернативните разходи на правителствените дейности да бъдат адекватно разгледани. Резултатът е такъв, какъвто човек би очаквал, когато алтернативите са слабо обмислени. Пилеене се получава, когато решенията насочват ресурси от най-ценните към по-малко ценни дейности и често в дейности, контрапродуктивни на заявените цели.

Пазарните цени не отразяват перфектно алтернативните разходи, но човек може да оцени колко близо те достигат чрез разглеждане на изкривяванията, които се появяват

поради това, че политическите решения често игнорират разходите за някоя политика. Ще разгледам този проблем следващия месец като начин за по-нататъшно илюстриране на важността на алтернативните разходи при разбиране на икономиката.